

Dežnik

Ko je Ela prišla na obisk k babici, ji je ta podarila rdeč dežnik. Na dežniku je čepela zelena žabica z velikimi očmi. Ela se je dežnika razveselila in z njim stekla na dvorišče. Odprla ga je. Sonce se je smejalo Elinemu dežniku in žabici na njem.

Deklica je nestrpno spraševala očka, kdaj bo padal dež.

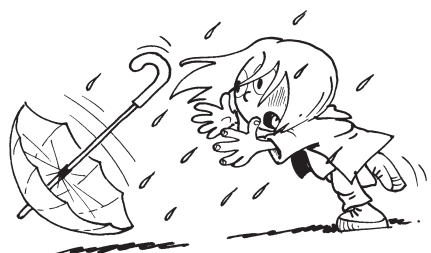
»Čez dva dni,« je odvrnil oče.

Ela je nestrpno čakala. Očka je imel prav! Razveselila se je oblačnega in sivega dne. Vzela je rdeč dežnik z zeleno žabico in stekla skozi vrata. Zapihal je veter in prinesel prve kapljice dežja.

O, kako se je Ela razveselila! Zaplesala je s svojim novim dežnikom in žabica je plesala z njo. Toda veter je postajal močnejši. Uprl se je v Elin dežnik in ji ga iztrgal iz rok. Nekaj časa ga je nosil s seboj, dokler se dežnik ni zataknil ob grm.

Ela je na vse grlo vpila: Moj dežnik! Moj dežnik!

Uspelo ga ji je ujeti za ročaj. Ojoj! Njen lepi rdeči dežnik je bil polomljen. Tudi žabica je bila videti nekam potrta. Eli je bilo hudo.

Zajokala je: Kaj naj sedaj z njim?

Že ga je hotela odložiti v smetnjak, ko se je spomnila na dedka. Na njegovo pripoved o tem, kako so bile nekdaj stvari, ki so Eli samoumevne in dragocene, težko dosegljive. In če se je karkoli pokvarilo, so to popravili in ne odvrgli.

Z dežnikom je stekla k dedku. Dedek je Elin dežnik res popravil, ker to še zna!

Ela se spet veselo sprehaja s svojim rdečim dežnikom in žabica na njem veselo kvaka.

Kaj pa ti? Če se katera od tvojih igrač pokvari, jo takoj odvržeš? Ali imaš tudi ti dedka, očka, soseda..., ki jo lahko popravi?